

TRADING CONCEPT ตอน ปีใหม่ สร้างวินัยกันเถอะ

สวัสดิ์ครับท่านนักลงทุน เวลาผ่านไป ไฉนเหมือนโกหก ว่ากันว่า **ชีวิตเหมือนม้าที่โชนผ่านช่องเขา เพียงพริบตาเดียวก็ข้ามพ้นไปแล้ว** ปีนี้ท่านมีสิ่งใดตั้งใจทำแล้ว แต่ยังไม่ได้ทำหรือเปล่าครับ เพื่อการลงทุนที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น **ท่านได้ลองเริ่มเขียน Trading Diary** อย่างที่เราคุยกันเมื่อปลายปีที่แล้วหรือยังครับ

สมัยซุนชิว มีขุนนางแคว้นเว่ยท่านหนึ่ง เมื่ออายุได้ 20 ปี ท่านก็รู้สึกตัวว่าตนเองได้ทำผิดอะไรมาบ้าง และสามารถแก้ไขได้หมดสิ้น ครั้นเมื่อท่านอายุได้ 21 ปี ท่านก็รู้สึกว่าที่คิดว่าแก้ไขหมดแล้วนั้น ที่แท้ยังไม่หมดจดดี ครั้นเมื่อท่านอายุได้ 22 ปี ท่านก็ยังเห็นอีกว่ายังมีเหลือความผิดอะไรอยู่บ้าง เช่นนี้ทุกปีมา จนเมื่อท่านอายุ 50 ปี ก็ยังรู้ว่าเมื่อท่านอายุ 49 ปีนั้น มีความผิดที่ยังไม่ได้แก้ไขอะไรบ้าง เห็นไหมครับว่า คนโบราณนั้น ท่านมีความจริงจังต่อการแก้ไขเพื่อพัฒนาตนเองเพียงไร

จารย์ดีเชื่อว่า ท่านนักลงทุนแทบทุกคน เวลาผ่านปีเก่าเข้าปีใหม่ ก็จะมี ความตั้งใจดี ๆ ใหม่ ๆ ไม่ว่าจะ เป็นเรื่องการลงทุน หรือเรื่องอื่น ๆ ก็ตาม **ปัญหาเลยไม่ได้อยู่ที่ว่า เราไม่ได้ตั้งใจ แต่เป็นวินัยเองต่างหาก** ที่ทำให้เป้าของเราไม่บรรลุ หรืออย่างเลวร้ายคือ ไม่ถูกทำเสียที่ ฉะนั้นจารย์ดีเลยมีวิธีดี ๆ เด็ด ๆ มาฝากกันครับ

ถ้าท่านต้องกินกบ

การกินกบสำหรับนักคิดนักเขียนชื่อดังชาวอเมริกันอย่าง **มาร์ก ทเวน**แล้ว เป็นสิ่งที่ไม่น่ารื่นรมย์เอาเสียเลย การต้องกินกบ จึงเป็นเรื่องที่น่าอึดใจระอวนใจเป็นอย่างมาก แต่เขาก็ได้กล่าวไว้ว่า

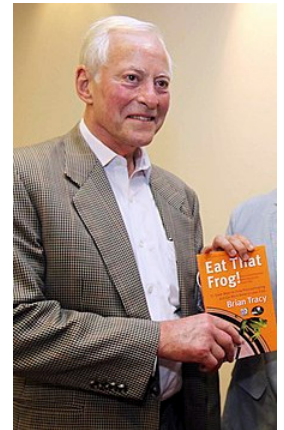
“หากหนึ่งในงานที่ต้องทำในวันนี้ คือการกินกบ จงทำมันเป็นเรื่องแรกในตอนเช้า, และถ้างานคือการกินกบถึง 2 ตัว วิธีที่ดีที่สุด คือกินตัวที่ใหญ่ที่สุดก่อน”

ถ้าเทียบกับงานในแต่ละวัน หรือแผนในแต่ละปีแล้ว ย่อมมีงานมากมาย ทั้งที่ชอบและไม่ชอบ แน่หนอนว่างานที่ไม่ชอบ หรือ

รู้สึกว่ายาก ลึก ๆ เราจะพยายามเก็บมันไว้ทำที่หลัง ซึ่งคือการผัดวันประกันพรุ่งดี ๆ นี่เอง แผนของปีที่ผ่านมาก็ยังไม่บรรลุหลาย ๆ แผน ก็มักจะเกิดจากสาเหตุนี้ ปีนี้เรามาแก้กันดีกว่าครับ

วิธีกินกบ

มีหนังสือเล่มหนึ่ง ดีมากครับ เขียนโดย **Brian Tracy** นักพูดสร้างแรงบันดาลใจและการพัฒนาตนเอง เกี่ยวกับการพัฒนาวินัยในตนเอง (ชื่อ Eat That Frog มีแปลเป็นไทยเรียบร้อยครับ ลองไปหาอ่านเพิ่มเติมได้) จารย์ดี ขอยกแนวคิดบางอย่างมาเพื่อเป็นแนวทางในการช่วยพัฒนาวินัยดังนี้ครับ

1. ยอมรับก่อนว่าเราไม่มีเวลาพอทำทุกสิ่ง จึงต้องเลือก **ทำสิ่งที่สำคัญก่อนเสมอ** ตามหลักการ 80/20 ของ Pareto แล้ว หากทำงานที่สำคัญในส่วน 20% ให้ดี จะเกิดคุณค่าและมีผลต่อชีวิต อาชีพการงาน มากกว่างาน 80% ที่เหลือรวมกันเสียอีก

2. เพื่อให้ได้ข้อ 1. จึงต้องจัดโต๊ะ เหมือนการจัดโต๊ะทำงานให้เป็นระเบียบนั้นแหละครับ ที่ช่วยให้เราเห็นงานต่าง ๆ ชัดเจนขึ้น การจัดโต๊ะในที่นี้ ก็คือการ **เขียนงานต่าง ๆ สิ่งที่เราต้องทำหรือเป้าที่อยากจะทำ** แจกแจงออกมาให้หมดก่อน

นำเป้าทั้งหมด มาคาดผลที่จะเกิดกับเราในระยะยาว **ตอบตัวเองให้ได้ว่า หากทำเป้านั้นได้สำเร็จจะเกิดผลด้านบวกอย่างไรกับชีวิตบ้าง**

จัดโต๊ะเรียบร้อยจนถึงตรงนี้ เราก็จะได้เป้า 20% ของ Pareto ออกมาแล้ว จะพบว่าชีวิตไม่ได้เื่อยอย่างที่เราคิดครับ

3. คราวนี้ ก่อนถึงเวลาลุย ก็แบ่งเป้าใหญ่ เป็นงานย่อย ๆ **ขึ้นเล็ก ๆ ก่อน เพื่อค่อย ๆ ทำ ค่อย ๆ ก้าว** โดยในแต่ละวัน ก็ให้เลือกขยำม คือ **ทำงานที่ยากที่สุด ก่อนเสมอ** หลังจากทำเสร็จ เราก็จะมีความสุขกับงานที่เหลือได้ตลอดทั้งวันแล้วละครับ

4. **เพิ่มพลังให้ตัวเอง** ทั้งจากแรงบวกและลบ เช่น ตั้งเป้ากำหนดเส้นตายในแต่ละช่วง เพื่อสร้างแรงกดดันเล็ก ๆ ให้ตัวเองอยู่เสมอ และเมื่อทำแต่ละเป้าสำเร็จ ก็มอบรางวัลเล็ก ๆ ให้กับตัวเอง (เหมือนการวางถังน้ำ ไว้ในทะเลทรายเป็นระยะ ๆ) ที่สำคัญต้องหมั่นพัฒนาตนเองอยู่เสมออีกด้วย

จารย์ดีหวังว่าบทความในตอนนี้อาจช่วยให้ท่านนักลงทุน เห็นเป้าหมายชีวิตของท่านอย่างชัดเจนขึ้น และใช้ชีวิตประจำวัน การทำงาน และการลงทุน ได้อย่างสอดคล้องเพื่อ **มุ่งไปสู่เป้าหมายนั้นได้อย่างไม่บิดเบี้ยวครับ...จารย์ดี**

รอบรั้ว ลุงทุน ตอน วัว กับ หุ่น

มีเรื่องเล่าว่า นักปราชญ์พาศิษย์ไปเรียนเคล็ดลับการมีชีวิตที่มีความสุขและรุ่งเรือง โดยทั้งคู่ไปขอพักค้างแรมกับครอบครัวคนที่จนที่สุดในหมู่บ้านที่จนที่สุดของเมือง ครอบครัวนี้มีพ่อ แม่ ลูกอีก 4 และตายายอีก 2 คน อยู่รวมในกระท่อมพุงกับหลังคาที่เต็มไปด้วยรูรั่ว ทั้งหมดใส่เสื้อผ้าขาดวัน หน้าตาหมองเศร้า ร่างกายผอมโซ **สิ่งที่มีค่าและหวงแหนที่สุดของครอบครัวนี้คือแม่วัวตัวย่อมๆ** ทุกคนคอยดูแลให้หญ้าไปเล็มหญ้า เพราะมันคอยให้นม แม้จะเหนื่อยจนแทบไม่พอประทังชีวิตคนทั้งแปดก็ตาม

เช้าวันรุ่ง โดยไม่บอกลา นักปราชญ์พร้อมศิษย์ออกเดินทางตั้งแต่ทุกคนยังไม่ตื่น ก่อนไปต่อหน้าศิษย์ ปราชญ์คว้ามีดพกออกมาปาดคอวัว จนแม่วัวทรุดลงกับพื้นและสิ้นใจในที่สุด

ภายใต้ความงงงวยของลูกศิษย์ ทั้งสองรีบเดินจากไป เรื่องสยดสยองนี้ ตามหลอกหลอนอยู่ในใจของศิษย์อยู่นาน ทั้งนึกสงสารแม่วัว และชะตาที่มีตมิตของครอบครัวทั้ง 8 ชีวิตนั้น

คำคมเขียนหุ่น

วิลเฟรโด พาเรโต (Vilfredo Pareto)

ผ่านไป 1 ปี ปราชญ์ชวนศิษย์ไปรด กลับไปเยือนบ้านหลังเดิม ทว่าหลังจากค้นหาค้นหาอยู่นาน กลับไม่พบกระท่อมพุงหลังเดิม แต่เป็นบ้านหลังใหม่ที่ดูดีกว่าขึ้นมาแทนที่ในตำแหน่งเดิม

ริว่าครอบครัวนั้น ถูกบังคับให้ขายที่ดินของตน ลูกศิษย์คิดไปไกล จึงเข้าไปเคาะประตู พบเจ้าของบ้านคนเดิม มาเปิดประตู ทว่าครั้งนี้ เขาสวมเสื้อผ้าสะอาด แต่งตัวดี นัยตามีประกายพร้อมรอยยิ้มบนใบหน้า...

เขาเล่าว่า เช้าวันนั้น ทั้งครอบครัวเขาทั้งหมดหวังทั้งโกรธ แต่ไม่หนานักโคกนาฏกรรมนั้น ทำให้รู้ว่าหากไม่ลุกขึ้นมาทำอะไร ครอบครัวของเขาต้องเจอสิ่งเลวร้ายกว่าเดิมรออยู่ **ไม่มีแม่วัวแล้ว เขาต้องหาเลี้ยงตัวเอง** จึงเริ่มถางพื้นที่เล็กๆ ที่รกร้างหลังบ้าน มาปลูกผักเพื่อให้มีอาหารกิน แต่สวนผักนั้นให้ผลเกินกว่าครอบครัวจะกินกันหมด จึงนำที่เหลือไปขายให้เพื่อนบ้าน นำเงินมาซื้อเมล็ดพันธุ์มากขึ้น ถางพื้นที่ใหญ่ขึ้น

ทุกวันนี้ครอบครัวเขามีเงินขึ้น เหมือนได้เริ่มชีวิตใหม่

แม่วัวตัวนั้น คงเหมือนกับงาน และหุ่น

บางครั้งเราตกหลุมพราง ยอมทนทำงานที่ไม่ชอบ เพียงเพราะมันทำให้เรามีเงินมาพอจ่ายหนี้ มีชีวิตรอดพร้อมความสุขเล็กๆ น้อยๆ (บางคนคิดไปถึงขั้นว่า ขอแค่มีงานทำก็บุญแล้ว ทัศนคติแบบนี้จะคอยรังโอกาสในชีวิตเอาไว้)

กับหุ่น การยึดติดกับเทคนิคบางอย่างหรือหุ่นบางตัวเกินไป ก็เป็นการปิดโอกาสการเรียนรู้เทคนิคการลงทุนแบบอื่นหรือหุ่นตัวอื่น ที่มีแนวโน้มสร้างผลตอบแทนได้มากกว่า

ดังนั้นในปีใหม่ที่จะถึงนี้ **จงฆ่าวัวของท่านซะ...จารย์ดี**

“**ผลตอบแทนจาก 20% ของการเทรด คิดเป็น...80% ของกำไรทั้งหมดที่ทำได้**”

“20% of our trading produces 80% of our profits.”

รายงานฉบับนี้จัดทำขึ้นโดยข้อมูลเท่าที่ปรากฏและเชื่อว่าน่าเชื่อถือได้แต่ไม่เป็นการยืนยันความถูกต้องและความสมบูรณ์ของข้อมูลนี้ๆ โดยบริษัทหลักทรัพย์ ยูเอสบี เคย์ เฮียม (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน) ผู้จัดทำขอสงวนสิทธิ์ในการเปลี่ยนแปลงความเห็นหรือประมาณการณต่างๆที่ปรากฏในรายงานฉบับนี้ โดยไม่ต้องแจ้งล่วงหน้า รายงานฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจของนักลงทุน โดยไม่ได้เป็นการชี้แนะหรือชักชวนให้นักลงทุนทำการซื้อขายหลักทรัพย์ หรือตราสารทางการเงินใดๆ ที่ปรากฏในรายงาน